

Een troost voor neergebogenen

“Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods” (Openbaringen 1: 18)

Deze woorden vernam de evangelist en apostel Johannes op zijn Patmos. Daar was hij eenmaal in de geest op de dag des Heeren. Hij die nu in de eeuwige heerlijkheid is, maar die zich hier onze broeder noemde en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus.

Op zijn Patmos loopt hij op en neer. Hij, de geliefde discipel des Heeren, uitgestoten door de wereld, niet bereikbaar voor de gemeenten, die hem zo na aan het hart liggen. Het gaat langs diepe ravijnen en bruisende golven. Hij is aangevochten van buiten, bedrukt en bezorgd van binnen vanwege het wankelen van de gemeenten. Zo wil hetgeen voor ogen is zijn verwachting tot een leugen maken.

Daar hoort hij achter zich een luide stem als van een bazuin. Want de stem van onze Heere en Heiland, die alle ellendigen welbekend is, is een stem als van een bazuin, een stem van gejuich over verlossing, vertroosting en uitredding, over overwinning, macht en heerlijkheid uit het hart des Heeren. En deze stem dringt het verslagen hart, dat oren heeft om te horen, binnen. En zo moet de zee zwijgen met haar bruisen, de volkeren met hun woeden, en verneemt het hart alleen de stem des Heeren, die spreekt met macht. En wie deze stem hoort, die weet wat hij gehoord heeft.

Ik ben de Alpha en de Omega, sprak de Heere, de Eerste en de Laatste, - waar Ik een begin mee gemaakt heb, dat voleindig Ik ook. Wèl hem die bij Mij volhardt, - hij heeft niets te vrezen. Wat Ik geschapen heb, dat zal Ik ook in stand weten te houden. Wat Ik verlost heb, dat zal Ik ook staande weten te houden. Wèl hem, die volhardt tot het einde. De tijd is nabij, en het heil staat vast. Wie overwint, zal alles beërven.

Johannes zag de Heere midden onder de zeven gouden kandelaren, midden onder de gemeenten. Hij zag Hem, zoals wij die Hem kennen, Hem dan ook kennen, zoals Hij Zich aan ons geopenbaard heeft door Zijn Geest uit Zijn gehele Woord. Als eens mensen zoon was de Heere. Want zo moeten wij Hem zien, Wiens heerlijkheid en majesteit geen mens kan zien. Zo moeten wij Hem zien: zoals Hij Zijn heerlijkheid heeft geopenbaard, dat Hij onze ellende, onze zonden, onze nood en dood op Zich heeft willen nemen, en dat Hij ook nu nog is alsof Hij ons in alle dingen gelijk ware. Opdat wij een vast ver trouwen op Hem zouden

hebben, als op een barmhartig Hogepriester Die, doordat Hij Zelf verzocht werd, ook medelijden kan hebben met al onze zwakheden. Daarom zag Johannes Hem ook bekleed met het hogepriesterlijk gewaad en in die volle heerlijkheid, die voor een verslagen gemoed in het vervolg des te meer verheffends en vertroostends in zich bevat, naarmate zij aanvankelijk verpletterd schijnt te zijn.

Al zag Johannes de Heere in Zijn troostrijke heerlijkheid, - toch viel hij aan Zijn voeten als een dode. Want voor vlees en bloed is er aan de Heere te veel heerlijkheid, en het is de arme zondaar bijna te machtig, wanneer hij slechts een weinig van die heerlijkheid mag ondervinden, zodat hij het nauwelijks kan uithouden. Dat de Heere hem met de rechterhand bedekt en hem Zijn woord doet horen: "Vrees niet! Ik heb er een begin mee gemaakt, Ik zal ook de Laatste in het strijdperk zijn. Ik ben de Levende. Gij hebt in Mij geen dode Heere en Heiland, maar Ik zal het voor u doen!", - o, dat is reeds bijna te veel voor een sterfelijk mens. Hiermee kan hij zijn weg met alle blijdschap gaan en een goede hoop op de heerlijkheid hebben, zodat hij aan alle kanten vertroost is.

Zo ging het ook met Johannes. Nadat de Heere Zijn rechterhand op hem gelegd en tot hem gezegd had: "Vrees niet, Ik ben de Eerste en de Laatste en de Levende", - vernam hij nu ook deze woorden: "Ik was dood, en zie, Ik ben levend van eeuwigheid tot eeuwigheid, en Ik heb de sleutels van hel en dood."

Dat was tot troost van Johannes gezegd, opdat hij mocht weten, wat het einde van alle strijd zou zijn. En ook wij moeten deze woorden ter harte nemen, opdat ook wij weten, wat het einde van alle strijd zal zijn. En tevens verstaan hoe het komt, dat God het zo overstelpend goed met ons maakt en ook maken zal overeenkomstig Zijn trouw.

dr. H.F. Kohlbrugge (1803-1875)